

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638355328.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Men Sommersolen skinner saa venligt paa Ringheden, og Byen ligger i den saa stille, som nogen Provindsby kan være en varm Sommereftermiddag. Der sees ingen Mennesker paa Gaden, Gardinerne i alle Husene paa Solsiden ere nedrullede, der er tomt i alle Boutikkerne; kun i enkelte staaer en Kjøber, som ikke har Lyst til atter at gaae ud i Solskinnet, og fører en langsom, venskabelig Passiar med Kjøbmanden eller Svendene, der finde det behageligt at staa lænet mod Disken og fra den mørke Boutik see ud i det varme Sollys uden at anstrænge sig paa nogensomhelst Maade. Overalt Stilhed og Varme. Selv paa Jernbanestationen, Byens travleste Sted, staae Waggoner og Lokomotiver og gjennemhedes i rolig Uvirksomhed langsomt af Solens Straaler, en eenlig Banevogter stirrer fra et køligt Sted paa den af Varme dirrende Luft og henad Jernbaneskinneerne, der strække sig langt, langt ud i Skyggeløsheden, og paa hvilke det synes umuligt, at noget larmende, uroligt Tog skulde kunne lade sig see en saadan Eftermiddag. Overalt Stilhed og Varme, men meest stille og varmt er der dog paa den store, aabne Plads, hvor Domkirken ligger. Solen synes at have særlig Forkjærlighed for dette Strøg. De vældige Mure og de knejsende Taarne see saa kraftige ud i dens Lys, som om Aarhundrederne vare gaaede den ligesaa spørløst forbi som den lette Sky, der nu sejler hen over de slanke Spir, Kirkegaarden, hvis Muur begrændser den ene Side af Pladsen, bliver saa lys og solbeskinnet, som om det aldrig kunde være til Sorg for noget Menneske, naar dens brede Gitterport aabnede sig, men især ved den gamle Kapitelgaard, der, omgivet af store Linde, ligger ved den anden Side, synes det, som om Sol og Sommer have deres Yndlingssted. Solen kjærtegner de røde Mure med de takkede Gavle og den kraftige Vedbend, der ofte næsten tillukker Vinduerne, og hvert Træ og hver Busk i Haven synes at staa bedre end Træer og Buske i nogen anden Have i Byen.